

Çinli Dilenci

— meltem · 09 Mart 2012

göl kokuyor ellerin dedi çinli dilenci
ellerinde kalır muhakkak kokusu...

sabır koksa bir müddet
ruhum inlemeden az evvel
göğge yükselmeden an önce
sabır koksa iki avucum...

gece derken titreyen ışık bile
güne sundu ak göğsünü
ağzında soğuk sular
ayakları yemyeşil...
ardında maviye dair ne varsa...
bir katre deniz
bir lem'a gök
bir öpümlük
mavi anemon...

güneş daima doğar
dağdağası biter gecenin
yağan kar da olsa yağmur da
hep bir şeyler taşır bulut
kimi umut
kimi tükenmişlik büyütür...
işte sonunda
acıkmış kuşların gagasında
güneş doğar daima
biter gecenin dağdağası...

sabır koksa ellerim
sundurmasında
ak güller çürüttüğüm
cansız kafesiyle göğsümden
bir ah demeyle
dirilse yeniden...

göl veren eller dedi çinli dilenci
daima gül kokar istemeden...